

• KULTURA • KULTURA • KULTURA • KULTURA • KULTURA • KULTURA • KULTURA • KULTURA • KULTURA • KULTURA •

Mladina ŠCTP je razstavlja tiskane izvode svojega glasila MI MLADI (Foto: TOM)

Razstava šolskih glasil

18. in 19. maja je aktiv mladih novinarjev razstavil v dvorani glasbene šole glasila vseh sedmih osnovnih in dveh srednjih šol naše občine. Razstavljena glasila so bila vredna ogleda, saj smo imeli priložnosti videti izvode, izbrane tako, da je bilo moč zasledovati razvoj posameznega glasila. Z veseljem ugotavljamo, da vse šole v naši občini izdajajo svoja glasila, torej po vseh šolah delujejo tudi literarno-novinarski krožki. Učenci OS Vide Pregarc ter Ketteja in Murna izdajajo svoja glasila že dvajset let. To je že kar dolga doba. Tudi Gejziri na VI. gimnaziji ne izhajajo dosti manj časa. Posebno razveseljuje pa je, da je OŠ Karla Destovnika-Kajuha takoj prvo leto svojega delovanja začela z literarno dejavnostjo in izdala prve številke glasila Mostovi.

PRVIČ V ŠIŠKI

Nedavno ustanovljena likovna sekcija KUD Vide Pregarc je v prvi polovici junija že pripravila prvo razstavo likovnih del svojih članov. Vodja sekcije Matjaž Rolih je zbral dela desetih likovnikov — članov sekcije. Na otvoritveni prireditvi je nastopil solist mešanega pevskega zbora KUD Vide Pregarc Janko Bešter, na harmoniki ga je spremljal Srečko Piškur.

ZDRAVSTVO • ZDRAVSTVO • ZDRAVSTVO • ZDRAVSTVO • ZDRAVSTVO

Zdravstveni delavec — javni delavec

Vsak član kolektiva zdravstvenega doma Ljubljana je predstavnik osnovnega zdravstvenega varstva

Vsi delavci, ki združujemo svoje delo v našem zdravstvenem domu, smo nosilci strokovnih in družbenih nalog. Neposredno smo povezani z ljudmi in s prebivalstvom v okolju, kjer delamo, in tako nenehno vključeni v tokove našega družbenega življenja.

KAM PO MATURI

Konec vsakega šolskega leta na srednjih šolah se prejšnjim pridruži nov rod maturantov, pred katerimi so najdaljše počitnice, pa tudi skrbi glede nadaljnje in vsekakor izredno pomembne življenjske odločitve. Bo na univerzi dovolj prostora? Bo sprejemni izpit zadovoljivo opravljen? Bo srednješolska podlaga res takšna, da bo zadostila zahtevam novega načina šolanja in dela? Pa kaj bi to! Pustimo razmišljanja za čas po maturantskih izletih in po krepko zaslužnem počitku ter prisluhimo štirim maturantom naše gimnazije.

MARIETA HAFNER: Za gimnazijo sem se odločila, ker sem tako za štiri leta preložila razmišljanje o bodočem poklicu, pa tudi v osnovni šoli so mi svetovali, da bo to zame najbolje. Sedaj vem, da se bom vpisala na fakulteto za politične vede, sociologijo in novinarstvo. Prvi letnik je še splošen, v drugem pa se bom usmerila na politologijo.

Ne. Naš razred ni bil homogen. Bili smo tako različnih značajev, da nekako nismo šli skupaj. Glede maturantskega izleta se dogovarjamo že od septembra, pa še danes ni jasno, če bomo sploh kam šli.

MATJAŽ LIBERŠAR: Vedno me je veselila matematika, gimnazija pa da največ osnove. Ves čas sem sodeloval na različnih tekmovanjih in skoraj vedno sem bil v zlati sredini. Če bi mi bila matematika tak konjiček, kot mi je npr. telovadba in bi se z njo več ukvarjal tudi v prostem času, bi verjetno dosegel boljše rezultate. Sicer pa sem telovadni trener pri TVD Partizan in če mi na matematiki spodleti, se bom vpisal na visoko šolo za telesno kulturo.

BORUT JARC: Po končani osnovni šoli sem imel na izbiro več poklicev. Nisem se mogel odločiti. Moj oče je končal tehniško šolo in mi je večkrat omenil, da mu je žal, ker ni obiskoval gimnazije. To je vplivalo na mojo odločitev. Pa tudi sošolci. Težko se je štirinajstletniku opredeliti za življenjsko pot. Pravočasnega informiranja na osnovni šoli ni bilo dovolj. Najbrž ni zadosti nekaj mesecev pred koncem pouka na hitro posvetiti nekaj več pozornosti izbiri poklica, kajti takrat je velika večina že odločena in le redkokd se premisli. Zase sedaj že dve leti vem, da se bom vpisal na elektrofakulteto. Če pa mi spodleti, bom gradbeni inženir.

SABINA REBERŠEK: Po končani osnovni šoli sem se odločila, da bom študirala jezike in odločila sem se za gimnazijo. Mama mi je takrat svetovala, naj se raje vpišem na srednjo ekonomsko šolo, vendar sem vztrajala pri svojem. Po štirih letih lahko ugotovim, da sem ravnala prav. Vendar je zanimivo, da sem se sedaj odločila za študij ekonomije. To pa bom rešila tako, da bo volk sit in koza cela. Študirala bom zunanje trgovino, kjer bo prišlo do izraza tudi znanje tujih jezikov. Mislim, da sem dobila dokaj dobro osnovo za nadaljnji študij. Sicer pa je to odvisno od vsakega posameznika. Gimnazija je namreč znana kot šola, kjer se da imenitno spekulirati.

Široka cesta v prihodnost (Foto: Aleš Strajnar)

Srečanje v knjižnici Jožeta Mazovca v Polju

V mesecu mladosti smo se zbrali v knjižnici Jožeta Mazovca v Polju. Mateja, Andrej, Leon in Borut so prinesli harmoniko in kljunaste flavte ter nam odlično zaigrali niz veselih pesmi. Nato smo se dolgo in zanimivo pogovarjali s pesmico Sašo Vegri: Ni kar tako, da sedi prava pesnica poleg tebe in ti zna odgovoriti čisto na vsa vprašanja. Ne samo na tista resnejša, kako se pesmi pišejo in koliko časa, tudi to ve, kako se naredi sladoled. In pa prste zna tudi žvižgati, res, saj je pokazala!

IN MEMORIAM

V zadnje slovo Jožetu Kačarju-Kantorju

Kratka in težka bolezen je neusmiljeno pretrgala nit življenja nepozabnega našega tovariša in prijatelja Jožeta Kačarja-Kantorja. Za vse nas je bila to osupljiva vest, trenutek boleče resnice, ki je zbrisala z naših obrazov nasmeh in vedrino, kar oboje nam je Jože nemalokrat tako neovsiljivo razdal s svojim optimizmom in prepričanjem.

ski voditelji in s svojim vzgojnim vplivom vnašali smernice Marxa in Engelsa. Tako je postal Zalog močna postojanka delavskega gibanja. To pa takratnemu buržoaznemu režimu ni bilo všeč in imenovala ga je rdeči Zalog. Svoboda je oblast prepovedala in nekaj članov zaprla. Kmalu pa je bila organizirana Vzajemnost, ki je nadaljevala povezanost delavcev pri kulturnem in političnem delu.

Jože Kačar se je dolga leta trdovratno upiral boleznim, vse do 81. leta starosti.

Politična in kulturna dejavnost je bila prepričljivo zasidrana v njem že od malih let sem. Kot avstroogrski vojak je bil poslan na italijansko in rusko fronto. Stik z ruskimi vojaki ga je idejno preprical, kaj je kapitalizem in kaj pomeni delavski razred. Začel se je ukvarjati z Marxovo in Leninovo literaturo. Te ideje je nato vnašal med delavce v Kmečki tovarni in Kolinski tovarni.

Izbran je bil za predsednika sindikata. Toda takratnemu režimu Kačar ni bil všeč in že je bil zapišani kot politično nevaren človek. Zato je bil ob vsaki volitvi in sindikalni akciji aretiran in večkrat priprt, pa zaradi pomanjkarnja dokazov zopet izpuščen. Ker pa je bil vesten in dober delavec, so mu bila vrata v Kolinsko tovarno vedno odprta, dokler oblast ni takratnemu ravnatelju prepovedala Kačarja sprejeti v službo. Bil je dolgo časa brez dela. Oblast pa ga je pod pretvezo orožnih vaj internirala v Ivanjici, nato pa kmalu mobilizirala v staro jugoslovansko vojsko, kjer je ostal do kapitulacije Jugoslavije. Ob vrnitvi domov se je takoj vključil v OF v Zalogu ter s svojimi kulturnimi in političnimi sodelavci začel aktivno delovati v raznih odborih OF. Sprejemal je razne funkcije in odgovornosti pri organiziranju in pridobivanju sodelavcev OF vse do maja 1942, ko je odšel v partizane. Tam je dobil stik z IO OF Slovenije, od katerega je dobil nove politične ilegalne naloge pri organiziranju OF v okrožjih Novo mesto in Trebnje. Bil je zelo uspešen in vsi aktivisti tega okrožja ga dobro poznajo pod imenom Kantor kot aktivista in dobrega tovariša. Leta 1943 je bil delegat Kočevskega zbora in izvojen v plenum OF Slovenije.

Že leta 1952 se je zaradi boleznii upokojil, toda kljub boleznii ni prenehal s svojo aktivnostjo na terenu.

Z vso vnemo se je zavzemal in aktivno sodeloval pri organiziranju kmetijske zadrage v Zalogu. Dajal je spodbudne smernice kmetom pri utrjevanju naprednega kmetijstva. Zelo živo je deloval v kulturnem življenju. Ni zamudil niti ene prireditve po vojni oživilne Svobode. Delavsko društvo Svoboda, je poudarjal Jože, mora nadaljevati tradicije tiste Svobode, ki so jo ustvarjali in imeli predvojni napredni delavci.

Na vseh ravneh pa je poudarjal delo z mladino, ki naj se vzgaja v revolucionarnem duhu, posnema svoje prednike, ki so se bojevali tudi za ceno svojih življenj za boljše, svobodno in ustvarjalno življenje. To svobodo mladina ima. Zato mora čuvati tradicije in se pripravljati na prevzem dolžnosti ter z vsemi sredstvi braniti pridobitve revolucije in NOB.

Pogrešali bomo njegove preudarne, z življenjskimi izkušnjami prežete razprave, toplotno in navset pri vsakdanjih srečanjih s tovariši. Nemalokrat se nam bodo ob našem delovanju utrnile misli na življenje revolucionarja, ki nas je na vsakem koraku z borbennim duhom, zanosom, vedrino in ne-sebičnim tovarištvom spodbujal k nadaljnjemu napredku. R. K.

Jože Kačar pa ni bil poznan samo kot politični delavec. Bil je kulturno razgledan in je znal tudi v kulturo vnašati svojo idejno priпадnost delavskemu razredu. Bil je soustavnovitelj in prvi predsednik gasilskega društva Zalog. V prvo kulturno društvo v Zalogu, leta 1921 ustanovljeno Čitalnico, je bilo vključenih veliko delavcev, intelektualcev, železničarjev in kmečkih fantov. Delovali so v tamburaškem in pevskem zboru, pri igranju in v knjižnici. Kmalu pa je v Čitalnici prišlo do politične razmejitve med delavci in intelektualci. Skupaj z Jožetom Mazovcem in drugimi so se delavci odcepili in ustanovili delavsko kulturno društvo Svoboda. V njej se je zbirala vsa napredna delavska in kmečka mladina ter železniški proletariati. Svoboda v Zalogu je po zaslugi Jožeta Kačarja in Mazovca zavzela tak obseg, da je bila zglede drugim daleč naokoli. V Svobodo Zalog so prihajali najvišji napredni kulturni, politični in partij-